

Sygn. akt II K 917/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : sekr. sądowy Daria Włodarska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu R. M.

po rozpoznaniu w dniach 16 października 2018r., 12 lutego 2019r., 11 czerwca 2019r., 19 listopada 2019r., 23 czerwca 2020r., 06 listopada 2020r., 18 marca 2021r. i 29 kwietnia 2021r.

sprawy karnej:

M. K. (1)

syna R. i I. zd. W.

ur. (...) w E.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 stycznia 2017r. w K. nie wywiązał się z obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytym stanie technicznym, nie zapewnił bezpieczeństwa użytkownika obiektu budowlanego, przez co przyczynił się do spowodowania niemyślnego śmierci A. C., w ten sposób, że będąc osobą odpowiedzialną z ramienia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. jako kierownik D. (...), za dokonywanie corocznych okresowych kontroli instalacji gazowej, kanałów wentylacyjnych i spalinowych oraz nadzór nad utrzymaniem obiektów budowlanych w należytym stanie technicznym dopuścił do eksploatacji i zaniechał sprawdzenia pomieszczenia w zakresie wymaganej kubatury pomieszczeń, w których zainstalowano odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo że pomieszczenie te nie spełniło minimalnych wymogów kubatury i nie spełniało wymogów wentylacji nawiewnej, tak iż nastąpił brak przepływu powietrza przy wlocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla

- tj. o czyn z art. 155 kk i art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. 2016.290 j.t.) w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w tym samym miejscu i czasie nie wywiązał się z obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytym stanie technicznym, nie zapewnił bezpieczeństwa użytkownika obiektu budowlanego, przez co przyczynił się do narażenia K. C. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że będąc osobą odpowiedzialną z ramienia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. jako kierownik D. (...), za dokonywanie corocznych okresowych kontroli instalacji gazowej, kanałów wentylacyjnych i spalinowych oraz nadzór nad utrzymaniem obiektów budowlanych w należytym stanie technicznym dopuścił do eksploatacji i zaniechał sprawdzenia pomieszczenia w zakresie wymaganej kubatury pomieszczeń, w których zainstalowano odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo że pomieszczenie te nie spełniło minimalnych wymogów kubatury i nie spełniało wymogów wentylacji nawiewnej, tak iż nastąpił brak

przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego K. C. uległa zatruciu tlenkiem węgla

- tj. o czyn z art. 160 § 1 kk i art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. 2016.290 j.t.) w zw. z art. 11 § 2 kk

oraz

A. P. (1)

syna F. i E. zd. I.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 27 stycznia 2017r. w K. spowodował nieumyślnie śmierć A. C., w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo niesprawdzenia czy istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełnia wymagania określone przepisami, nieprawidłowo wykonywał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla

- tj. o czyn z art. 155 kk

IV. w tym samym miejscu i czasie naraził K. C. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo niesprawdzenia czy istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełnia wymagania określone przepisami, nieprawidłowo wykonywał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenia łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego K. C. uległa zatruciu tlenkiem węgla

- tj. o czyn z art. 160 § 1 kk

1. oskarżonego **M. K. (1)** uniewinnia od zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. I i II,

2. oskarżonego **A. P. (1)** w miejsce zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III uznaje za winnego tego, że w dniu w dniu 27 stycznia 2017r. w K. spowodował nieumyślnie śmierć A. C., w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K. w wyniku nieprawidłowo wykonywanych pomiarów działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla tj. czynu wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 155 kk i za to na podstawie art. 155 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 120 /stu dwudziestu/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30,00 /trzydzieści/ złotych,

3. oskarżonego **A. P. (1)** w miejsce zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV uznaje za winnego tego, że w dniu 27 stycznia 2017r. w K. naraził K. C. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K. w wyniku nieprawidłowo wykonywanych pomiarów działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego K. C. uległa zatruciu tlenkiem węgla tj. czynu wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 160 § 1 kk i za to na podstawie art. 160 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 /stu/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30,00 /trzydzieści/ złotych,

4. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego A. P. (1) w pkt. 2-3 wyroku kar grzywny wymierza oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 150 /stu pięćdziesięciu/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30,00 /trzydzieści/ złotych,

5. na podstawie art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonego A. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5000,00 /pięć tysięcy 00/100/ złotych tytułem uiszczenia częściowych kosztów sądowych, zwalniając go od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części,

6. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk nie obciąża kosztami postępowania oskarżonego M. K. (1).

sędzia Joanna Urbańska –Czarnasiak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 917/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o			

karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1. 1.1.2. 1.2.1. 1.2.2.	M. K. (1) A. P. (1)	oskarżony o to, że: I. w dniu 27 stycznia 2017r. w K. nie wywiązał się z obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należyтым stanie technicznym, nie zapewnił bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, przez co przyczynił się do spowodowania niemyślnego śmierci A. C., w ten sposób, że będąc osobą odpowiedzialną z ramienia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. jako kierownik	

D. (...), za dokonywanie corocznych okresowych kontroli instalacji gazowej, kanałów wentylacyjnych i spalinowych oraz nadzór nad utrzymaniem obiektów budowlanych w należytym stanie technicznym dopuścił do eksploatacji i zaniechał sprawdzenia pomieszczenia w zakresie wymaganej kubatury pomieszczeń, w których zainstalowano odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo że pomieszczenie te nie spełniło minimalnych wymogów kubatury i nie spełniało wymogów wentylacji nawiewnej, tak iż nastąpił brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ

śmiertelnemu
zatruciu tlenkiem
węgla

**- tj. o czyn z
art. 155 kk i
art. 91a ustawy
z dnia 7 lipca
1994r. Prawo
budowlane (Dz.
U. 2016.290 j.t.)
w zw. z art. 11 § 2
kk**

II. w tym samym
miejscu i czasie
nie wywiązał się z
obowiązku
utrzymania obiektu
budowlanego w
należyтым stanie
technicznym, nie
zapewnił
bezpieczeństwa
użytkowania obiektu
budowlanego, przez
co przyczynił się
do narażenia K.
C. na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utrąty życia albo
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu, w ten
sposób, że będąc
osobą
odpowiedzialną z
ramienia
Spółdzielni
Mieszkaniowej (...)
w K. jako kierownik
D. (...), za
dokonywanie
corocznych
okresowych kontroli
instalacji gazowej,
kanałów
wentylacyjnych i
spalinowych oraz
nadzór nad
utrzymaniem

obiektów
budowlanych w
należyтым stanie
technicznym
dopuscił do
eksploatacji i
zaniechał
sprawdzenia
pomieszczenia w
zakresie wymaganej
kubatury
pomieszczeń, w
których
zainstalowano
odbiornik gazowy
w postaci gazowego
grzejnika wody
przepływowej w
mieszkanіu przy ul.
(...) w K., pomimo
że pomieszczenie
te nie spełniło
minimalnych
wymogów kubatury
i nie spełniało
wymogów wentylacji
nawiewnej, tak iż
nastąpił brak
przepływu powietrza
przy wylocie do
przewodu
spalinowego i przy
wlocie do kanału
wentylacyjnego w
łazience oraz przy
wlocie do kanału
wentylacyjnego w
kuchni, w
następstwie czego K.
C. uległa zatruciu
tlenkiem węgla

**- tj. o czyn z
art. 155 kk i
art. 91a ustawy
z dnia 7 lipca
1994r. Prawo
budowlane (Dz.
U. 2016.290 j.t.)**

**w zw. z art. 11 § 2
kk**

**oskarżony o to,
że:**

III. w dniu 27 stycznia 2017r. w K. spowodował nieumyślnie śmierć A. C., w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo niesprawdzenia czy istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełnia wymagania określone przepisami, nieprawidłowo wykonywał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy

wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla

- tj. o czyn z art. 155 kk

IV. w tym samym miejscu i czasie naraził K. C. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo niesprawdzenia czy istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełnia wymagania określone przepisami, nieprawidłowo wykonywał pomiary

		<p>działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenia łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego K. C. uległ zatruciu tlenkiem węgla</p> <p>- tj. o czyn z art. 160 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony M. K. (1) był zatrudniony od października 1991r. przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w K. jako Kierownik D. (...) Zasobami Mieszkaniowymi i Inwestycji. Z ramienia spółdzielni był osobą odpowiedzialną za dokonywanie corocznych okresowych kontroli instalacji gazowej, kanałów wentylacyjnych i	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) k. 582 v- 584v,</p> <p>zeznania świadka D. P. k. 159 – 163, 588v-589v,</p> <p>zeznania świadka W. K. k. 482-483, 589v-590v,</p> <p>zakres kompetencji i odpowiedzialności k. 451</p> <p>pismo spółdzielni k. 164- 168,</p>		

spalinowych oraz nadzór nad utrzymaniem obiektów	książka obiektu budowlanego k. 169-242,
budowlanych w należytym stanie technicznym. W zakresie jego obowiązków ujęto, że ponosi odpowiedzialność za nadzór nad działalnością D. (...) i Inwestycji oraz za koordynację i terminowość prac na odcinku okresowych przeglądów technicznych wymienionych w dziale V pkt. a pdpkt 4 i 5 tj. miał obowiązek sprawdzania, czy kontrole przeprowadzane przez podmioty zewnętrzne zostały dokonane w terminie i zgodnie z zakresem wynikającym z zawartych ze Spółdzielnią umów na podstawie przekazanych dokumentów tj. protokołów z wykonanych przeglądów oraz miał obowiązek ustalania potrzeb rzeczowych, finansowych i materiałowych w zakresie robót konserwatorskich, remontów bieżących, remontów	<p>zeznania świadka D. P. k. 159 – 163, 588v-589v,</p> <p>zeznania świadka S. W. k. 148-149, 588v,</p> <p>protokół nr (...) k. 55, 244, 245,</p> <p>protokół nr (...)r. z załącznikami k. 97-104,</p> <p>protokół nr (...) z załącznikami k. 246-248,</p> <p>protokoły z załącznikami k. 243-256, 267,</p> <p>dyplomy k. 257, 258,</p> <p>umowy k. 259-265,</p> <p>statut spółdzielni k. 268-293,</p> <p>uchwały k. 294-307, 453, 460,</p> <p>Regulamin k. 308-314, 461-465,</p> <p>podział czynności k. 466,</p> <p>struktura organizacyjna (...) k. 454,</p> <p>dokumentacja z kontroli Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego k. 621-738</p>

kapitałnych i modernizacji obiektu.	zeznania świadka K. C. k. 65-66, 141- 143,
2. Do Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. należał min. budynek nr (...) położony przy ul. (...) w K. (Osiedle (...)). Blok ten został wybudowany, a następnie dopuszczony do użytkowania w roku 1966 zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami budowlanymi. Od samego początku w budynku tym w łazienkach posiadających takie, a nie inne kubatury, były zamontowane gazowe podgrzewacze wody. Przeglądy serwisowe tych urządzeń odbiorczych tj. konserwacje, naprawy lub wymiany tych urządzeń należały do użytkowników lokali, co wynikało ze statutu spółdzielni i regulaminów min. dotyczącego porządku domowego i współżycia mieszkańców (...) uchwalonego w dniu 29.04.2010r. przez Radę Nadzorczą. Każdy członek spółdzielni w momencie	zeznania świadka D. P. k. 159 – 163, pismo spółdzielni k. 164-168 dokumentacja z kontroli Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego k. 621-738 pismo k. 753 ostrzeżenie k. 53 protokół nr (...) k. 54, 243,750, przydział lokalu k. 306, wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) k. 583v- 586, notatki k. 742-749 opinia biegłego J. S. (2) k. 335-366, 818-821v, 903-907, opinia biegłego M. k. 993-1020 zeznania świadka K. C. k.17-19, zeznania świadka F. Ś. k. 22-25, 586-587, zeznania świadka E. Ś. k. 27-28, 587-588 zeznania świadka K. C. k.17-19, zeznania świadka F. Ś. k. 22-25, 586-587,

przydziału lokalu był informowany o obowiązkach członka spółdzielni i mógł zapoznać się ze statutem spółdzielni i jej regulaminami. Z regulaminów wewnętrznych spółdzielni wynikało, że użytkownik lokalu powinien zgłosić do spółdzielni wymianę odbiorników gazowych. Pozostałe obowiązki kontrolne budynku wynikające z przepisu art. 62 prawa budowlanego należały do spółdzielni. W roku 2002r. spółdzielnia dokonywała remontu instalacji gazowej w budynku, a kierownikiem budowy był wtedy S. W.. Wykonano wtedy prace na instalacji gazowej polegające na doszczelnianiu instalacji oraz wykonano regulację podłączeń i przewodów spalinowych, a nadto wykonano dodatkowe przewody z mieszkań ostatnich kondygnacji wyprowadzając je bezpośrednio ponad dach. Nie przeprowadzono jednak przebudowy, rozbudowy lub zmiany sposobu	zeznania świadka E. Ś. k. 27-28, 587-588 notatka urzędowa k. 1 oświadczenie k. 2, karta zgonu k. 3 protokoły oględzin miejsca k. 7-8, 9-10, 29-32, protokół zatrzymania rzeczy k. 14-16, zeznania świadka K. C. k.17-19, 65-66, zeznania świadka E. Ś. k. 27-28, karta informacyjna k. 44 pismo k. 63 protokół k. 64 zeznania świadka B. L. k. 138-139, 588, zeznania świadka M. M. (1) k. 151-152, 588v protokół oględzin miejsca k. 29-33, opinia biegłego J. S. (2) k. 335-366, 818-821v, 903-907, pomiar A. M. k. 34, 973v-974v, pismo zatytułowane „Opinia na (...)” A. M. k. 107, 320, materiał poglądowy k. 117-120 zapiski k. 56,
---	---

użytkowania budynku, które wymagałby dostosowania obiektu budowlanego do obecnie obowiązujących przepisów budowlanych. W związku z powyższym kubatury poszczególnych pomieszczeń -w tym łazienek- nie uległy zmianie od odbioru budynku w 1966r. Dokonywano corocznych, okresowych kontroli w różnym zakresie. W dniu 9.09.2016r. dokonano oceny instalacji gazowej całego budynku. Została ona dopuszczona do dalszej eksploatacji. Przeprowadzono również kontrolę szczelności instalacji i aparatów gazowych min. w mieszkaniu nr (...). W wyniku kontroli stwierdzono szczelność poszczególnych aparatów gazowych. W dniu 8 czerwca 2016r. dokonano też przeglądu stanu sprawności technicznej całego obiektu budynku nr (...). Stwierdzono, że budynek nadaje się do eksploatacji. W tym samym roku dokonano	pismo A. P. (1) k. 81, pismo A. P. (1) zatytułowane (...) z załącznikiem k. 448 – 450, zeznania świadka D. P. k. 473-475 dokument pt. z „Własne ustalenia..” wraz z dokumentacją fotograficzną k. 84-96, pismo Spółdzielni k. 938- 939 protokół otwarcia zwłok k. 35- 37, karta informacyjna k. 44 – 45, opinia biegłego dr n.med. A. T. k. 58, protokół oględzin i otwarcia zwłok k. 72 – 74, opinia dr n. med. I. W. (1) k. 75, protokoły pobierania krwi k. 134-135 opinia biegłego J. S. (2) k. 335-366, 818-821v, 903-907, opinia biegłego M. k. 993-1020 ustalenia Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej k. 367- 368
--	--

również szeregu innych przeglądów min. instalacji wody, kanalizacji i centralnego ogrzewania, urządzeń elektroenergetycznych, sprawności ochrony przeciwpożarowej itp. . Przeglądów tych dokonywały osoby posiadające stosowne uprawnienia, z którymi były podpisane umowy na przeprowadzanie takich okresowych kontroli. Na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolami przewodów wentylacyjnych i spalinowych zajmował się mistrz kominiarstwa A. P. (1). Umowę z Zakładem (...) podpisał w roku 2014 ówczesny Prezes Zarządu J. S. (1) i Z-ca Prezesa Zarządu W. K.. Zleceniodawca zlecił Zleceniobiorcy w powyższej umowie wykonanie prac kominiarskich: usuwanie zanieczyszczeń przewodów kominowych wentylacyjnych, spalinowych, dymowych zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem, badanie przewodów	dokumenty k. 757-761 dane osobo- poznawcze k.582 informacja z K. k. 403, 529 dane osobo- poznawcze k. 582, opinia biegłych psychiatrów k. 400- 402, informacja z K. k. 404, 528
---	--

kominowych,
ekspertyzy
kominarskie,
usuwanie usterek w
przewodach
kominowych,
okresowe
sprawdzanie stanu
technicznego
przewodów
kominowych
zgodnie z ustawą z
dnia 7 lipca 1994r.
Prawo budowlane.
W pkt. 6 par. 3 ujęto,
że Zleceniobiorca
z każdej kontroli
okresowej sporządzi
protokół. W
przypadku
budynków z
kominami
spalinowymi i
dymowymi,
dodatkowo do
protokołu powinny
zostać dołączone
uwagi zawierające
nieprawidłowości
stwierdzone w
lokalu i zalecenia ich
usunięcia. W pkt. 7
par. 3 i w par. 6
umowy uzgodniono,
że Zleceniobiorca
zobowiązuje się
wykonać powierzone
mu prace
kominarskie w
sposób fachowy,
terminowy i zgodnie
z obowiązującymi
w tym zakresie
przepisami, i nie
może powierzać
wykonywania swych
zadań innej osobie
bez zgody
Zleceniodawcy

wyrażonej na piśmie.

3. W mieszkaniu nr (...) zajmowanym przez K. C. i jej syna w łazience był zamontowany piecyk gazowy typu Junkers (gazowy grzejnik wody przepływowej).

Użytkownik lokalu tj. K. C. zgodnie z obowiązującym regulaminem miała obowiązek zajmowania się jego przeglądami i konserwacją.

Użytkująca lokal winna również zawiadomić spółdzielnię o wymianie piecyka gazowego. Wymiana takich piecyków leżała w gestii lokatorów. K. C. około dwóch lat przed wymianą instalacji gazowej w budynku dokonała wymiany swojego starego piecyka gazowego, czyli ok. roku 2000 i nie zawiadomiła spółdzielni o takiej wymianie. Po

dokonanym w całym budynku remoncie instalacji gazowej w drzwiach łazienki K. C. wywiercono dodatkowe otwory. W gestii lokatorów znajdowała się również wymiana okien. K. C. wymianę

swoich starych okien na nowe dokonała ok. 16 lat przed zdarzeniem.

4. Z uwagi na szczelne mieszkania (oka plastikowe) w budynkach (...) i związane z tym zagrożenia braku odpowiedniego dopływu powietrza do mieszkań, infiltracji mieszkań oraz zwiększenie ciągów w przewodach kominowych w okresie zimowym kominiarza A. P. (1) pismem z dnia 22.01.2015r. zwrócił się do K. Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. z prośbą o powiadomienie lokatorów przez wywieszenie na klatkach schodowych ogłoszeń o konieczności roszczęlnienia okien w mieszkaniach lokatorów gdzie użytkowane są piecyki gazowe na wodę przepływową. Na klatkach schodowych budynku przy ul. (...) wywieszano ostrzeżenia i przypomnienia związane z zapewnianiem przez lokatorów spółdzielni

właściwego dopływu powietrza do mieszkania niezbędnego do prawidłowego ciągu przewodów kominowych. Wskazywano, iż mieszkania powinny mieć sprawną wentylację, czyli mieć zapewniony stały dopływ powietrza poprzez nawiewniki okienne a w przypadku ich braku poprzez stałe rozszczelnienie okien. Wskazywano, że dodatkowym zabezpieczeniem przed zatruciem tlenkiem węgla jest zamontowanie czujnika czadu, sygnalizujący pojawienie się w powietrzu nadmiernego stężenia tlenku węgla. Na końcu ostrzeżenia wskazywano, że przestrzeganie tych zasad „to nasze zdrowie, a nawet życie”.

5. W dniu 04.03.2016r. kominiarz A. P. (1) dokonał okresowej kontroli w budynku nr (...) min. w mieszkaniu nr (...), w którym mieszkała K. C. i jej syn A. C.. Lokal został przydzielony K. C. w listopadzie 1989r..

W przeprowadzeniu kontroli pomagał mu wtedy jego pracownik A. P. (2) (mistrz kominiarski). To on dokonywał pomiarów w mieszkaniu nr (...). Z protokołu pokontrolnego wynikało, że dokonano badania wentylacji min. w mieszkaniu nr (...) i że następna kontrola winna zostać przeprowadzona w marcu 2017r.. Protokół podpisał zarówno właściciel Zakładu (...), jak i P. A.. W protokole nie wskazano na żadne braki, usterki, zaniedbania, które winny zostać usunięte i naprawione bezpośrednio po kontroli technicznej. Z przeprowadzonej kontroli kominiarz prowadził własne notatki dotyczące wykonanych pomiarów, które nie zostały wyszczególnione w protokole pokontrolnym.

6. Podczas kontroli w dniu 4 marca 2016r. kominiarz odpowiedzialny na podstawie zawartej umowy z 2014r. A. P. (1) nieprawidłowo

wykonał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki, gdzie był brak prawidłowego przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni.

7. W dniu 27 stycznia 2017r. w mieszkaniu nr (...) bloku nr 24 przy ul. (...) w K. A. C. postanowił wziąć kąpiel. W tym celu wszedł do łazienki, zamknął drzwi i napuścił wodę do wanny. W pokoju mieszkania przebywała jego matka K. C.. W czasie napuszczania wody do wanny pracował kocioł typu Junkers. Po pewnym czasie ok. 21:00 K. C. chcąc skorzystać z łazienki weszła do środka i zorientowała się, że jej syn siedzi w wannie nieprzytomny. Nie poruszał się i nie reagował w żaden sposób. K. C. pobięła po

pomoc do sąsiadki E. Ś., która wraz z synem F. Ś. przybiegli na miejsce. Ponieważ A. C. nie oddychał i nie wyczuli jego tętna, F. Ś. podjął się reanimacji – do czasu przyjazdu karetki pogotowia prowadził masaż serca. Nie podjął się wykonania sztucznego oddychania ponieważ z ust nieprzytomnego mężczyzny wydobywała się wydzielina. E. Ś. w tym czasie wezwała pogotowie ratunkowe oraz uspakajała K. C..

8. Po około 10 minutach na miejscu pojawili się ratownicy medyczni, którzy przystąpili do reanimacji A. C.. Jeden z nich otworzył okno w kuchni mieszkania i polecił E. Ś. otworzenie pozostałych okien.

9. Następnie przybyły trzy jednostki straży pożarnej. Strażacy sprawdzali, czy nie grozi pozostałym mieszkańcom budynku i dokonali pomiaru stężenia tlenu węgla na klatce schodowej

i w pomieszczeniu łazienki (i to już po rozszczelnieniu pomieszczeń mieszkalnych tj. po otwarciu okien przez służby ratownicze), które wynosiło 60 ppm. O godz. 23:00 przybyli funkcjonariusze z K. w K., którzy razem ze strażakami dokonali sprawdzenia wszystkich mieszkań na tej samej klatce schodowej w celu ujawnienia ewentualnych innych zatruc. O godz. 23:11 lekarz załogi Pogotowia (...) stwierdził zgon A. C.. Stwierdził, iż przyczyną zgonu jest prawdopodobnie zatrucie tlenkiem węgla. K. C. została zabrana do szpitala i wypisana z niego w tym samym dniu. Rozpoznano u niej efekt toksycznego tlenku węgla i pobrano krew do badań. Mieszkaninie zabezpieczyła sąsiadka E. Ś.. Na miejsce o godz. 00:40 przybyli również pracownicy Pogotowia (...), którzy nie stwierdzili w mieszkaniu tlenku węgla, ponieważ pomieszczenie zostało przewietrzone przez służby medyczne. Zdjęto gazomierz i

zakorkowano
podejście.
Gazomierz
ponownie
zamontowano po
ok. 3-4 tygodniach
i dokonano wtedy
próby szczelności
instalacji gazowej,
która wyszła
pozytywnie.

10. W dniu
28 stycznia 2017r.
przeprowadzono
ogłędziny
mieszkania z
udziałem biegłego,
później powołanego
do sprawy J. S. (2).
W czasie oględzin
w obecności J.
S. (2) o godz.
14:30 kominiarz
A. M. wykonał
pomiar siły ciągu
kominowego.

Pierwszy pomiar
wynosił 0,0 m/
s. Drugi i trzeci
pomiar o godz.
14:32 i 14:33 nadal
wykazywał 0,0 m/s.
Pomiary wykonano
w pomieszczeniach
łazienki oraz kuchni.
Zarówno przewody
wentylacyjne, jak i
spalinowe wykazały
0,0 m/s. Pomiar
wykonano
ciągomierzem
skrzydełkowym.
Podczas oględzin
stwierdzono
częściowe
zagruzowanie
przewodu
wentylacyjnego w

pomieszczeniu
łazienki.

11. Po zdarzeniu K. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w K. dokonała szeregu kontroli i dodatkowych działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa użytkownika gazowego podgrzewacza wody. Już w dniu 28 stycznia 2017r, (dzień po zdarzeniu) ok. godz. 9:25 kominiarz A. P. (1) dokonał w mieszkaniu K. C. kontroli ciągów kominowych. Pierwszego badania dokonano przy oknach zamkniętych mieszkania (przy szczelnym mieszkaniu) i stwierdzono, że w przewodzie wentylacyjnym w kuchni był ciąg w przewodzie komina na poziomie 0,00 do 0,08m/s, był również ciąg w przewodzie komina w łazience na poziomie 0,22 m/s do 0,45m/s, ale brak było ciągu w przewodzie spalinowym od piecyka gazowego w łazience bowiem badanie wykazało 0,00 m/s. Przy

jedynym małym rozszczelnionym oknie w kuchni stwierdzono: w przewodzie wentylacyjnym w kuchni lokatora – ciąg w przewodzie na poziomie 0,22 do 0,41 m/s, w przewodzie wentylacyjnym w łazience lokatora ciąg w przewodzie na poziomie 0,68 do 0,73 m/s, a w przewodzie spalinowym od podłączenia piecyka gazowego ciąg w przewodzie na poziomie 0,22 – 0,41 m/s. Przy jednym rozszczelnionym oknie w kuchni i 1 rozszczelnionym oknie w pokoju ciąg w przewodzie wentylacyjnym w kuchni był na poziomie od 0,45 m/s do 0,65 m/s, w łazience od 0,86 m/s do 0,94 m/s, natomiast w przewodzie spalinowym w łazience od podłączenia piecyka gazowego ciąg w przewodzie istniał na poziomie spalinowym był od 0,98m/s, do 1,07 m/s. W dniu 3 lutego 2017r. o godzinie 9:30 dokonano wizji lokalnej w mieszkaniu nr (...) w budynku

mieszkalnym przy ul. (...) w składzie: M. K. (1) – kierownik D. (...), T. B. – kierownik osiedla oraz A. P. (1) i A. P. (2) – kominiarze. Wtedy też ponownie sprawdzono ciągi kominowe w przewodach wentylacyjnych i spalinowym w różnych wariantach tj. przy szczelnie zamkniętych oknach w mieszkaniu, przy rozszczelnionym małym oknie w kuchni i przy rozszczelnionym małym oknie w kuchni oraz oknie pokoju. W pierwszym wariantcie stwierdzono, że przewód wentylacyjny w kuchni i przewód spalinowy w łazience nie wykazuje ciągów (0,00 m/s), a przewód wentylacyjny w łazience wykazał ciąg na poziomie 0,27 m/s – 0,81 m/s. W dwóch pozostałych wariantach ciągi były zachowane. Po przeprowadzonych kontrolach Spółdzielnia zamontowała nawiewniki okienne w oknach mieszkania K. C. mimo, że okna

spełniały przepisy prawa budowlanego w momencie ich montażu.

Dodatkowo zamontowano kratkę w dolnej części drzwi łazienkowych. Spółdzielnia zainstalowała również czujnik tlenku węgla (czadu). Z uwagi na fakt, że K. C. nie była w stanie udokumentować dokonanej konserwacji piecyka gazowego Spółdzielnia zleciła przeprowadzenie takiej konserwacji firmie zewnętrznej.

12. W dniu 31 stycznia 2017r. wykonana została sekcja zwłok, podczas której pobrano krew do badania chemicznego pod kontem zawartości tlenku węgla. Badanie wykonane przez Katedrę i Zakład Medycyny Sądowej (...) w P. wykazało we krwi A. C. zawartość hemoglobiny tlenkowej (57%) potwierdzającej, że śmierć A. C. oraz lekkie zatrucie jego matki K. C. (potwierdzone badaniem na

zawartość
heboglobiny
tlenkowej
wykonanym w
Wojewódzkim
Szpitalu (...) w
K. – wynik 11
) nastąpiły w
wyniku toksycznego
działania tlenku
węgla. Według
biegłego sądownego
A. T. zatrucie
toksyczne tlenkiem
węgla K. C. nie
spowodowało u niej
skutku określonego
w art. 160 §
1 kk. W swojej
opinii dotyczącej
A. C. biegła I.
W. (1) wskazała,
że na podstawie
dokonanej sekcji
zwłok śmierć
nastąpiła w
następstwie depresji
ośrodkowego układu
nerwowego z
zaburzeniami
czynności
oddechowej i układu
sercowo-
naczyniowego. Do
zgonu mogło dojść
i zapewne doszło w
następstwie zatrucia
tlenkiem węgla
pochodzącego z
junkersa w trakcie
kąpieli w zamkniętej
łazience. Do
złamania żeber
strony lewej mogło
dojść i zapewne
doszło w efekcie
prowadzonej
resuscytacji
krążeniowo –

oddechowej przez służby ratownicze.

13. W sprawie zostały sporządzone dwie opinie biegłych sądowych. Pierwsza z opinii wykonana w postępowaniu przygotowawczym przez mgr inż. J. S. (2) wskazywała, że pomieszczenie łazienki w mieszkaniu nr (...) nie spełniało wymagań w zakresie minimalnej kubatury pomieszczenia oraz minimalnej powierzchni czynnej otworu nawiewnego w drzwiach łazienki. Zamontowanie szczelnej stolarki okiennej i brak nawiewników podokiennych uniemożliwił dopływ powietrza zewnętrznego w ilościach wymaganych w normalnych dla zapewnienia wymiany powietrza i doprowadzenia powietrza do spalania gazu w odbiornikach gazowych wynikającego z mocy urządzenia tj. gazowego grzejnika wody przepływowej. Właściciel mieszkania nr (...) poprzez wymianę okien doprowadził

do hermetyzacji budynku co skutkuje, brakiem dopływu powietrza wewnętrznego do mieszkań i urządzeń gazowych, a stan taki stanowi zagrożenie bezpieczeństwa przy użytkowaniu urządzeń gazowych. Według biegłego to właściciel budynku nie wykonał analizy w zakresie zapewnienia wymaganej ilości powietrza wentylacyjnego przed ani po wymianie okien i dociepleniu ścian zewnętrznych. Wskazał przy tym, że użytkownik mieszkania dokonał wymiany gazowego grzejnika wody o mocy większej niż 1,8 kW bez zgody właściciel budynku. W swej opinii biegły podał, że kominiarz A. P. (1) wykonujący kontrolę dopuścił do użytkowania gazowy grzejnik wody przepływowej w łazience mieszkania nr (...), która nie spełnia wymagań w zakresie wymaganej czynnej powierzchni wentylacji nawiewnej. Nieprawidłowo również wykonał pomiary działania wentylacji

nawiewnej, a także wentylacji wywiewnej, ponieważ przy użyciu anemometru mierzył jedynie prędkość przepływu i ten pomiar określał jako siłę ciągu, co jest nieprawidłowe i nie daje informacji, czy wentylacja działa prawidłowo. Nie wykonał też pomiaru powierzchni czynnej otworów nawiewnych. W konkluzji wskazał, że bezpośrednią przyczyną śmiertelnego zatrucia tlenkiem węgla A. C. i lekkiego zatrucia jego matki K. C., było wadliwe działanie wentylacji nawiewno – wywiewnej w mieszkaniu nr (...) tj. brak dopływu wymaganej ilości powietrza wentylacyjnego i powietrza do spalania w trakcie użytkowania gazowego grzejnika wody przepływowej. Nieprawidłowość ta spowodowała proces niepełnego spalania gazu i powstanie tlenku węgla w spalinach. Brak dopływu powietrza zewnętrznego, niewłaściwa kubatura pomieszczenia i zbyt mała powierzchnia

otworu nawiewnego w drzwiach łazienki, spowodowała zassanie kanału spalinowego spalin zawierających tlenek węgla, przez kanał wentylacyjny i ich napływ do pomieszczenia łazienki, powodując śmiertelne zatrucie osoby, która znajdowała się w tym pomieszczeniu. Tlenek węgla rozprzestrzenił się również w całym mieszkaniu, czego potwierdzeniem jest lekkie zatrucie K. C., która przebywała poza łazienką w pokoju oddzielnym korytarzem od łazienki. W swojej opinii biegły ten wskazał jako wnioski dodatkowe, w związku z ujawnionymi nieprawidłowościami związanymi z eksploatacją budynku – w szczególności odbiornika gazowego zamontowanego w łazience nie spełniającej wymagań w zakresie wymaganej kubatury pomieszczenia i niewłaściwej wentylacji nawiewnej – zaleca przeprowadzenie szczegółowej

kontroli przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, z uwagi na ujawnione powyżej nieprawidłowości i występujące zagrożenie bezpieczeństwa przy użytkowaniu urządzeń gazowych.

Powołany w sprawie drugi biegły z zakresu instalacji gazowych oraz przewodów kominowych wentylacji oraz spalin mgr inż. K. M. (1) w pełnym zakresie zgodził się z opinią pierwszego biegłego J. S. (2) co do wykonania błędnych pomiarów przez kominiarza A. P. (1) w czasie dokonanej kontroli okresowej. Biegły wyraźnie wskazał, że w czasie sprawdzania szczelności przewodów i prawidłowości ciągu, wszystkie otwory zewnętrzne (np. okna i drzwi) powinny być zamknięte. Sprawdzenie bowiem prawidłowości ciągu należy przeprowadzać, gdy temperatura powietrza w pomieszczeniach

jest co najmniej o 10 °C wyższa niż temperatura powietrza zewnątrz budynku. Wymóg zatem kontroli ciągów przy domkniętej stolarce okiennej wydaje się oczywisty, mając na uwadze realne ryzyko utraty zdrowia lub życia w mieszkaniach pozbawionych stałych urządzeń nawiewnych (stałego dostępu powietrza). Według biegłego kontrolujący powinien zdawać sobie sprawę, że w porze zimowej rodziny z osobami starszymi lub dziećmi rzadko decydują się na otwieranie okien, wietrzenie mieszkania, a funkcja ta nie została uregulowana żadnymi przepisami. Jeżeli wentylacja prawidłowo działa to nie ma obowiązku otwierania okien, bo otwiera się okna żeby przewietrzyć mieszkania, a do procesu spalania musi być stały dopływ powietrza. Według biegłego przepisy mówią wyraźnie, że muszą być nawiewniki, otwory w drzwiach o odpowiednim

przekroju i
pomieszczeniu o
odpowiedniej
kubaturze czyli.
musi być tzw.
zapas powietrza żeby
urządzenie podjęło
pracę. Według
biegłego
zdumiewające jest
stanowisko „M. P.
Krajowej Izby
Kominiarskiej
wyrażone w
prywatnej opinii
wskazującego, że
brak jest
świadomego
korzystania przez
lokatorów z opeji
uchyłku i
rozszerzelniania
okien, a kominiarz
nie ma obowiązku
zgłaszania
zagrożenia
lokatorów w swoich
protokołach
pokontrolnych
bowiem to do
lokatora należeć
powinno
zapewnienie
odpowiednich
strumieni powietrza.
Odnosząc się do
tego stwierdzenia
biegły wskazał, że
z przepisu art.
70 ustawy Prawo
budowlane wynika,
że do obowiązku
przeprowadzającego
okresową kontrolę
kominiarza należy
– w przypadku
stwierdzenia
zagrożeń –
zgłoszenie ich, a
także

powiadomieniami stosownego organu nadzoru budowlanego, aby te mógł pełnić nadzór zarówno nad lokatorem, jak i zarządca budynku.

Od przeprowadzających okresowo kontrole wymaga się bowiem, aby ujawniali wszystkie zagrożenia związane z niewłaściwym stanem technicznym obiektu, a nie aby wskazywali np. kto i kiedy ma otwierać okna. Biegły wskazał, że wykonujący opinie prywatną posługiwał się jedynie jedną normą, która nie nadążała w momencie jej ustanawiania za coraz większą tendencją montażu okien PCV o konstrukcji szczelnej, pomijając inną normę wskazaną w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury w 2008r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynek i ich usytuowanie gdzie wskazano, że w trosce o bezpieczeństwo wyeliminowano

ostatecznie inny sposób doprowadzenia powietrza do mieszkań jak urządzeniami nawiewnymi lub wentylacją mechaniczną. W swej opinii M. wskazał jednak przede wszystkim na normę PN-89/B- (...) opisującą procedury badania ciągów kominowych zgodnie z którą jedynie wynik badania przy domkniętych oknach uznać należałoby za miarodajny dla oceny stanu technicznego przewodów kominowych.

Zauważył w swojej opinii, że kominiarz A. P. (1) uzyskał w swojej kontroli po zdarzeniu przy domkniętej stolarce okienne w przewodzie spalinowym lokalu nr (...) ciąg „zerowy”, a po rozszczelnieniu klamką okna w kuchni ciąg mierny na poziomie 0,22-0,41m/s, natomiast wyraźny (poprawny) dopiero po rozszczelnieniu dodatkowego okna w dużym pokoju. A. M. dokonujący kontroli po zdarzeniu trzykrotnie

stwierdził całkowity brak ciągów kominowych we wszystkich przewodach wentylacyjnych i spalin. Te pomiary były zgodne z procedurą opisaną w polskiej normie PN-89/B- (...). Wynik tych pomiarów zdaniem biegłego nie pozostawia żadnych wątpliwości co do ścisłej zależności przyczynowo skutkowej, jaka zachodziła w lokalu uszkodzonych – pomiędzy szczelną stolarką okienną, pozbawioną stałych urządzeń nawiewnych, a brakiem możliwości uzyskania bezpiecznych, stałych ciągów kominowych przy oknach domkniętych. Zdaniem biegłego kamieniarz A. P. (1) po uzyskaniu takich wyników przed zdarzeniem w badaniu okresowym winien zawrzeć tą informację w protokole pokontrolnym, ponieważ w tym protokole oczekuje się jednoznacznego przekazu czy w mieszkaniu spodziewać należy się zagrożeń, czy też

nie – co pozwoliłoby na skuteczne działanie zarządcy budynku oraz organu nadzoru budowlanego. Biegły podkreślił, że od obowiązku posługiwania się uznanymi w środowisku zawodowym procedurami nie zwalania kominiarza to, iż obecnie nie została opracowana stosowna norma lub przepis opisujący procedury przeprowadzania okresowych kontroli przewodów kominowych, czym swoje zachowanie próbował usprawiedliwić oskarżony A. P. (1), który nie wyjaśniał w oparciu o jaką wiedzę oceniał zagrożenia w kontrolowanych mieszkaniach. Biegły podał przy tym, że doświadczony kominiarz powinien wiedzieć, że pozbawione urządzeń nawiewnych okna nie gwarantują odpowiednich strumieni powietrza wentylacyjnego, tym bardziej, że nie ma żadnej gwarancji iż okna te zapewnią odpowiednie ciągi kominowe. Zdaniem

biegłego nie do lokatora czy zarządcy (do osób nie posiadających wiedzy specjalistycznej) należeć zatem powinna ocena skuteczności doprowadzenia stałego strumienia powietrza, a zatem także ocena poprawnych ciągów kominowych, a do kontrolujących.

Proponowany przez P. I. Kominiarskiej uchył czy też rozszczelnienie okna utożsamiać należy z przewietrzaniem mieszkania, co nie może gwarantować bezpieczeństwa.

Podkreślił przy tym, że od położenia klamki nie może zależeć czyjeś życie.

Konkludując wywód w tym zakresie biegły wskazał, że w protokole kontrolnym z 4 marca 2016r. kominiarz wskazał „Ocena sprawności przewodów kominowych odzwierciedla ich stan techniczny w dniu kontroli przy zachowaniu normatywnej ilości doprowadzonego powietrza”. Według biegłego A. P. (1) aby podczas kontroli uzyskać poprawne ciągi kominowe

musiał przed
dokonaniem
pomiarów
pootwierać okna.
Możliwe że zmienił
w tym momencie
zastane warunki
doprowadzenia
powietrza
wentylacyjnego do
przedmiotowego
lokalu, w którym
kilka miesięcy
później doszło do
śmiertelnego
zatrucia spalinami.
Oskarżony nie
ujawnił zagrożeń
pomimo zastania
stolarki okiennej
nie wyposażonej
w stałe urządzenia
nawiewne, pomimo
że w protokole
podpierał się
przepisem, który
taki wymóg stawia
bez względu na
możliwość uchyłków
czy otwierania
okien. Pomimo
zatem pełnej
świadomości
niebezpieczeństw
kominiarz nie
ujawnił ich w
protokole
pokontrolnym.
Biegły wskazał przy
tym, że do oceny
Sądu należy kwestia
oceny zawinienia
kominiarza bowiem
podał, że program
szkolenia polskich
kominiarzy nie
przewiduje
obowiązku
ujawniania tychże
zagrożeń w trybie

art. 70 ustawy Prawo
budowlane. Mógł on
zatem zostać w
sposób niewłaściwy
zostać przygotowany
do wykonywania
swojego zawodu.
Według biegłego
takie podejście
środowiska
kominiarzy do
metodyki kontroli
jest błędne, bowiem
za systemowym
podejściem do
kontroli kryją się
tragedie ludzkie.
Odnosząc się do
kwestii
odpowiedzialności
właściciela budynku
(zarządcy) biegły w
sposób sprzeczny
z biegłym J.
S. (2) uznał,
że zachowanie
zarządcy było
podyktowane
brakiem
jednoznaczności
oceny zagrożeń
przez
przeprowadzającego
badania okresowe
kominiarza. Do
oceny Sądu należy
jednak, czy mimo
nie stwierdzającej
zagrożeń opinii
kominiarza ale
zdając sobie sprawę
z niebezpieczeństw
o jakich była
mowa w ulotce dla
lokatorów, zarządca
budynku w sposób
prawidłowy odstąpił
od przysługującego
mu prawa i
obowiązku

uniemożliwienia
lokatorom
korzystania z
urządzeń gazowych
w warunkach
zagrożenia. W
kwestii otworów
nawiewnych w
drzwiach łazienki
biegły M. wskazał,
iż biegły S. nie
uwzględnił faktu,
że na łączną
powierzchnię
nawiewną składają
się nie tylko
ujawnione w
drzwiach otwory
nawiewne ale
również podcięcia
w drzwiach, a
także szczeliny.
Uwzględniając
zatem powyższe
należy uznać, że
zostały zachowane
warunki
normatywne
nawiewu
min.200cm² o jakich
mowa w opinii
biegłego sądowego
J. S. (2). W
zakresie wymaganej
kubatury
pomieszczenia
łazienki 8,0m³ w
oparciu o przepis
jaki obowiązywał w
czasie oddawania
budynku do
użytkowania w
latach
sześćdziesiątych
biegły podał, że
faktycznie w
mieszkaniu nr (...)
jest zaniżona
kubatura łazienki,

niemniej jednak została ona dopuszczona przez organ nadzoru budowlanego.

Zaniżona kubatura łazienki nie oznacza jednak, iż mogła mieć wpływ na przebieg zdarzenia. Owszem większa kubatura to większy zapas powietrza potrzebnego do spalania – jak wskazuje biegły S., niemniej jednak – jak wskazuje biegły w dalszej części swojej opinii – nie ma jedynie żadnej wątpliwości co do ścisłej zależności przyczynowo skutkowej, jaka zachodziła w lokalu uszkodzonych – pomiędzy szczelną stolarką okienną, pozbawioną stałych urządzeń nawiewnych, a brakiem możliwości uzyskania bezpiecznych, stałych ciągów kominowych przy oknach domkniętych.

14. W sprawie przedłożono dwa dokumenty stanowiące opinie prywatne w sprawie. Jeden z nich został sporządzony przez mgr inż. H. K. – rzeczoznawcę budowlanego w

zakresie instalacji sanitarnych. Drugi dokument został sporządzony przez mgr inż. M. Z. – rzeczoznawcę ds. kominiarstwa (biegłego sądowego przy SO w Łodzi). Ten pierwszy wskazał, że trudno jednoznacznie stwierdzić jaka była bezpośrednia przyczyna zdarzenia - zatrucia tlenkiem gazu, ponieważ biegły S. nie ocenił stanu technicznego podgrzewacza gazowego, nie dokonał pomiarów przepływu powietrza nawiewnego i wywiewnego przez istniejące okna i nie odniósł się do stanu technicznego okien i drzwi. Stwierdził, że gdyby przyczyną był brak odpowiedniej ilości powierzchni kratki w drzwiach i mała kubatura łazienki to wypadek powinien zdarzyć się wiele lat wcześniej. W drugim dokumencie M. Z. wskazał, że do mieszkania należy dostarczyć odpowiednią ilość powietrza, a dopuszczalnym sposobem jest doprowadzenie powietrza przez uchYLENIE okien, a w chwili zdarzenia

ten obowiązek nie został wypełniony. O konieczność doprowadzania do mieszkań odpowiedniej ilości powietrza do procesu spalania przez lokatorów należy ich informować, a kominiarz A. P. (1) to robił.

15. Oskarżony M. K. (2) ma 59 lat. Posiada wykształcenie wyższe. Z zawodu jest inżynierem budownictwa lądowego. Jest żonaty i posiada dwoje dorosłych dzieci. Utrzymujący się z pracy na stanowisku Kierownika D. (...) – W o dochodzie ok. 4000,- zł. miesięcznie netto. Właściciel domu o pow. 75m², współwłaściciel samochodu V. (...) rocznik 2008 o wartości ok. 20.000,- zł. Nie leczył się psychiatrycznie i nie był wcześniej karany.

16. Oskarżony A. P. (1) ma 65 lat. Posiada wykształcenie średnie techniczne. Z zawodu jest mistrzem

<p>kominiarstwa. Żonaty, ojciec dwójki dorosłych dzieci. Prowadzący własną działalność gospodarczą – zakład kominiarski osiągając z tego tytułu dochód w wysokości ok. 4000,00 - 5000,00 zł. Nie leczył się psychiatrycznie i nie był wcześniej karany. Według biegłych psychiatrów w czasie czynu miał pełną zdolność rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem.</p>			
<p><i>Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>j.w.</p>			
<p><i>OCena DOWOdów</i></p>			

1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1)</p> <p>opinie zeznania świadków dowody z dokumentów opinie</p>	<p>Oskarżony M. K. (2) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed sądem nie przyznał się do zarzucanych mu czynów wyjaśniając jedynie przed sądem, że budynek został oddany do użytkowania w 1966r. i wtedy obowiązywał prawo budowlane ze stycznia 1961r.. Ktoś ten budynek zaprojektował, wydał pozwolenie na wybudowanie takiego budynku i ktoś go odebrał i przekazał do eksploatacji mimo tego, że powierzchnia łazienek była niższa niż określały to przepisy. Mogło to być jakieś odstępstwo od przepisów, a takich budynków według jego wiedzy wybudowano ok. 20-30 w latach 60 tych. Wskazał, że on nie ma takich uprawnień do kwestionowania oddawania</p>	

budynków do użytkowania bo takie uprawnienia ma jedynie Nadzór Budowlany. Wskazał, że po wypadku była przeprowadzona kontrolna przez ten organ i nie wykazała żadnych nieprawidłowości. Brak było jakichkolwiek zaleceń pokontrolnych w tym zakresie. Nadzór Budowlany nie zakwestionował piecyka w łazience. Wskazał, że użytkujący lokal dokonał wymiany piecyka gazowego i wymiany okien, co doprowadziło do termoizolacji mieszkania. Lokator miał również obowiązek dokonywać okresowych kontroli piecyka gazowego. On jako przedstawiciel spółdzielni daje jedynie ogłoszenia na klatkach schodowych, przestrzegając o zasadach użytkowania wentylacji i dostarczania powietrza dla celów wentylacji i spalania gazu w piecykach i zagrożeniach związanych z brakiem dopływu

tego powietrza. Właścicielka mieszkania nie posiadała książki kontroli tego piecyka. Po wypadku spółdzielnia zamontowała w oknach nawiewniki okienne. Ten zabieg miał służyć bezpieczeństwu, ponieważ miały one doprowadzić powietrze bez ingerencji lokatora. To była inicjatywa własna Spółdzielni. Wskazał, że po wypadku dokonywał wraz z kominiarzami inspekcji budynku i mieszkania, i sprawdzili dokładnie wszystkie drożności kominów i wszystko było w porządku. Dokonali również sprawdzenia otworów nawiewnych w drzwiach łazienki i według niego wszystko było w porządku. Wskazał przy tym, że drzwi te nie były wymieniane od początku ich zamontowania i był one nieszczelne na całej powierzchni, a te nieszczelności też powinny być wliczane do ogólnej sumy powierzchni nawiewnej. Dodał, że były wcześniej przeprowadzane wszystkie kontrole roczne, które nie

wykazały nieprawidłowości, a on nie ma uprawnień, żeby weryfikować, czy są one przeprowadzane dobrze. Nie ma kwalifikacji żeby takie kontrole przeprowadzać, dlatego wykonywane są one przez osoby uprawnione. Dodał, że w budynku tym jest wentylacja grawitacyjna, a problem z tą wentylacją jest taki, że powietrze zanieczyszczone wypływa przez kazały, a świeże powietrze powinno wpłynąć przez nieszczelności okien. I jest problem w okresach jesienno – zimowych, kiedy użytkownicy chcąc zaoszczędzić na ogrzewaniu i opłatach uszczelniają mieszkania, w wyniku czego wentylacja źle działa i źle pracują junkersy. Jeśli nie ma dostarczonego powietrza z zewnątrz to dochodzi do cofnięcia spalin do pomieszczenia mieszkalnego i powstaje zjawisko tzw. odwrotnego ciągu.

Oskarżony A. P. (1) również nie przyznał

się do popełnienia
zarzucanych mu
czynów odmawiając
złożenia wyjaśnień
w postępowaniu
przygotowawczym.
Przed sądem podał,
że w zawodzie
pracuje ponad 40
lat i dokonuje
kontrole. Wskazał że
w budynku nr (...)
dokonywał kontroli
przed wypadkiem
w marcu 2016r.
i dokonywał jej
wraz ze swoim
pracownikiem A.
P. (2). W dniu
zdarzenia został
zawiadomiony o
wypadku i na
następny dzień
przeprowadził
kontrolę tego
mieszkania.
Dokonał wtedy
sprawdzenia
przepływu powietrza
zarówno przy
zamkniętych
oknach, jak i
rozszczelnionych
oknach. Wskazał,
że nie było w
ogóle przepływu w
kuchni w przewodzie
wentylacyjnym oraz
w przewodzie
spalinowym - brak
było ciągu, ale
to było przy
zamkniętych
oknach. Przy
rozszczelnionym
mieszkanu były
prawidłowe ciągi.
Podkreślił, że
warunki są zmienne
zależne od pogody

i ciśnienia w wewnątrz mieszkania i na zewnątrz. Wskazał, że biegły mu zarzucił, że nieprawidłowo wykonał kontrolę, a on zwrócił się do Krajowej Izby Kominiarzy, którzy wskazali że prawidłowo ją wykonał. Podał, że biegły zarzucił mu, że dokonał nieprawidłowych kontroli, a na te czynności nie ma norm i przepisów jak to wykonać. Podniósł, że kominiarz M., który na zlecenie policji kontrolował mieszkanie dokonał sprawdzenia ciągów w przewodach przy szczelnie zamkniętym mieszkaniu, zamkniętych oknach plastikowych i zamkniętych drzwiach, czyli w mieszkaniu hermetycznym, a więc wykonał to badanie w sposób niewłaściwy. Według niego zgodnie z przepisami kominiarz winien dokonać takiej kontroli przy rozszczelnionych oknach. Żle wykonana kontrola przez kominiarza M. spowodowała

postawienie mu zarzutów, a kominiarz ten nie dopełnił swoich obowiązków ponieważ kontrolował mieszkanie przy nierozszczelnionych oknach i braku powietrza w mieszkaniu.

Analizując wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) - w szczególności w kontekście dokonanych przez sąd ustaleń i opinii biegłego mgr inż. K. M. (1) - sąd uznał jego wyjaśnienia za w pełni wiarygodne. Ma racje oskarżony wskazując, że jako zarządca budynku w żaden sposób nie miał wpływu na dopuszczoną do użytkowania wile lat wcześniej kubaturę pomieszczenia łazienki. W świetle opinii w/w biegłego oraz analizy przepisów nakładających na właściciela budynku różne obowiązku sąd doszedł również do przekonania, że racje ma również oskarżony wyjaśniając, że był odpowiedzialny za przeprowadzanie okresowych kontroli i takowe były

przeprowadzane, a on opierał się na nich, ponieważ były one wykonywane przez fachowców, a on nie ma uprawnień, żeby weryfikować, czy są on przeprowadzane dobrze. Nie ma kwalifikacji żeby takie kontrole przeprowadzać, dlatego wykonywane są one przez osoby uprawnione.

Jeżeli natomiast chodzi o wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) sąd nie dał wiary złożonym przez niego wyjaśnieniom związanym z postawionymi mu zarzutami. W świetle zebranego materiału dowodowego niewiarygodne są w tym zakresie, kiedy podaje, że on w sposób prawidłowy dokonał wszystkich pomiarów w mieszkaniu lokatora K. C., co zostało potwierdzone przez Krajową Izbę Kominiarzy, a błędnych pomiarów dokonał kominiarz M., ponieważ dokonał ich przy szczelnie zamkniętych oknach i drzwiach mieszkania. Według niego to ten kominiarz dokonywał tych

pomiarów w sposób nieprawidłowy.

Analizując zebrany materiał dowodowy i obowiązujące przepisy, a w szczególności opinie biegłego sądowego J. S. (2) i biegłego M. sąd doszedł do przekonania, że te wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie. Obaj biegli wyraźnie wskazali, że to kominiarz A. P. (1) dokonał błędnych pomiarów i istnieje

związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy błędnie wykonanym pomiarem działania wentylacji nawiewnej i wywiewnej, a zdarzeniem z dnia 27 stycznia 2017r.. Racje ma jednak oskarżony wskazując, że istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach łazienki spełniała wymagania określone przepisami, bowiem jak wskazał biegły M. na łączną powierzchnię nawiewną składają się nie tylko ujawnione w drzwiach otwory nawiewne ale

również podcięcia w drzwiach, a także szczeliny i uwzględniając je w drzwiach łazienki mieszkania nr (...) należy uznać, że zostały zachowane warunki normatywne nawiewu min.200cm².

Wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) stanowią w ocenie sądu przyjętą przez niego linię obrony, którą oskarżony chciał wesprzeć dokumentem prywatnym w postaci stanowiska w tym zakresie P. I. Kominiarstwa M. Z.. Z jego opinii prywatnej można jednak wywnioskować, że kominiarz A. P. (1) w sposób prawidłowy dokonał pomiaru przepływu powietrza w tym mieszkaniu, a obowiązek doprowadzania odpowiedniej ilości powietrza do procesu spalania należy do użytkowników lokali, którzy przed uruchomieniem piecyka powinni zapewnić doprowadzenie odpowiedniej ilości powietrza do mieszkania poprzez jego wietrzenie, czy

uchylenie okien. Analizując treść tego dokumentu, wyjaśnienia oskarżonego, który wydaje się przekonany o tym, że w sposób prawidłowy dokonywał pomiarów i mając na uwadze treść opinii biegłego S. i M. sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) w tym zakresie nie polegają na prawdzie. Sąd nie podziela poglądu oskarżonego i M. Z. wskazujących, że to właściwe lokatorzy powinni sobie zapewnić właściwą ilość powietrza do spalania tlenku gazu. Pytanie zatem brzmi: po co kontrole kominiarza, jeśli lokatorzy powinni zadbać sami o swoje zdrowie i życie w tym zakresie? Po co przepisy nakładające obowiązek przeprowadzania kontroli corocznych kominiarskich, jeśli to lokatorzy powinni zadbać sami o prawidłowe ciągi powietrza we własnych mieszkaniach? Zauważy należy w jaką sprzeczność

popadł M. Z. formułując swoją opinię, w której w jednym miejscu wskazuje, że „dopuszczalnym” sposobem doprowadzenia powietrza do mieszkania jest uchylanie okien, a z drugiej strony podaje, że w chwili zdarzenia lokatorka tego „obowiązku” nie dopełniła. W ocenie sądu sformułowane przez M. Z. w prywatnym dokumencie opinie bardzo trafnie ocenił biegły sądowy K. M. (1) wskazując, że nie do lokatora czy zarządcy (do osób nie posiadających wiedzy specjalistycznej) należeć powinna ocena skuteczności doprowadzenia stałego strumienia powietrza, a zatem także ocena poprawnych ciągów kominowych, a do kontrolujących. Proponowany przez P. I. Kominiarskiej „uchył” czy też rozszczelnienie okna utożsamiać należy z przewietrzaniem mieszkania, co nie może gwarantować bezpieczeństwa. Podkreślił przy tym, że od położenia klamki nie może zależeć czyjeś życie.

Z tym stwierdzeniem sąd w pełni się zgadza wskazując, że w mieszkaniach żyją różni ludzie tj. sprawni fizycznie i psychicznie i ci których ta sprawność nie jest pełna. Nie wszyscy czytają ulotki i nie może być tak, że życie ludzi ma zależeć od ich przeczytania i dostosowania się do jakiś zaleceń. Po to są kontrole i osoby kontrolujące mieszkania (fachowcy w swoich dziedzinach) żeby czuwać nad bezpieczeństwem „wszystkich” lokatorów. Opinię biegłego K. M. (2) sąd ocenił jako bardzo rzetelnie sporządzoną, przez fachowca w dziedzinie będącej przedmiotem tego postępowania. Opinia spełniła wymagania sądu, bowiem w sposób bardzo wyczerpujący odpowiedziała na pytania sądu oraz obrońców. Równie wysoko sąd ocenił opinie biegłego J. S. (2), choć uznał, że w pewnym zakresie bardziej przekonująca jest dla sądu opinia K. M. (1). Biegły ten w sposób bardzo

rzetelny podszedł do przedmiotowej sprawy i w sposób bardzo wnikliwy ocenił co było faktyczną przyczyną zdarzenia z dnia 27 stycznia 2017r. Warto wskazać, że te dwie opinie pokrywają się w jednym zakresie wskazując, że oskarżony A. P. (1) jako kominiarz wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych nieprawidłowo wykonywał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki, gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla, a K. C. zatruciu tlenkiem węgla. Warto wskazać, że pierwszy

biegły uznał również, że oskarżony A. P. (1) dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo niesprawdzenia czy istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełnia wymagania określone przepisami. W tym zakresie biegły M., który wykonał opinię na zlecenie sądu doszedł do przekonania, że z uwagi na nieszczelność drzwi łazienki były spełnione wymagania określone przepisami w zakresie wentylacji nawiewnej w drzwiach łazienki. Pierwszy z biegłych J. S. (2) doszedł również do przekonania, że oskarżony M. K. (2) nie wywiązał się z obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należyтым stanie technicznym, ponieważ nie zapewnił bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, przez

co przyczynił się do spowodowania niemyślnego śmierci A. C. i zatrucia tlenkiem gazu K. C., w ten sposób, że będąc osobą odpowiedzialną z ramienia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. jako kierownik D. (...), za dokonywanie corocznych okresowych kontroli instalacji gazowej, kanałów wentylacyjnych i spalinowych oraz nadzór nad utrzymaniem obiektów budowlanych w należyтым stanie technicznym dopuścił do eksploatacji i zaniechał sprawdzenia pomieszczenia w zakresie wymaganej kubatury pomieszczeń, w których zainstalowano odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo że pomieszczenie te nie spełniło minimalnych wymogów kubatury i nie spełniało wymogów wentylacji nawiewnej, tak iż nastąpił brak

przepływu powietrza przy wlocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni. Odmiennej opinię w tym zakresie wydał biegły M.. Analizując treść obu opinii sąd uznał, że bardziej przekonująca w swych wnioskach jest opinia biegłego M., której wnioski końcowe sąd w pełni podziela. Zgadza się bowiem z opinią tego biegłego wskazującego, że nie można obciążać oskarżonego M. K. (1) za to, że wiele lat wcześniej odpowiedni organ Nadzoru Budowlanego dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki o takiej kubaturze zezwalając na zamontowanie w nim piecyka gazowego. M. K. (1) jako osoba zatrudniona na stanowisku Zarządca Techniczny nie był osobą odpowiedzialną za sprawdzenie, czy dane pomieszczenia zostały przez

odpowiedni organ nadzoru budowlanego w sposób prawidłowo dopuszczone do użytku wiele lat wcześniej przed objęciem obowiązków. Po ustaleniu stanu faktycznego w sprawie sąd doszedł do przekonania, iż w pełni podziela opinie biegłego K. M. (3), w części zatem podziela opinie biegłego J. S. (2) i nie daje wiary dokumentom prywatnym przedłożonym przez obrońców, a sporządzonym przez mgr inż. H. K. i mgr inż. M. Z..

W przedmiotowej sprawie sąd w zasadzie uznał za wiarygodne zeznania wszystkich świadków, w tym pokrzywdzonej K. C.. Brak jest podstaw by kwestionować zeznania złożone przez F. Ś., E. Ś., I. J., B. L., S. W., M. M. (1), D. P. i W. K. oraz T. G. i A. M.. Zaznaczyć jednak należy, iż niektórzy ze świadków wyrażali swoje opinie na temat prawidłowości wykonanych pomiarów, czy też ewentualnych

przyczyn zdarzenia z dnia 27 stycznia 2017r., a w tym zakresie sąd oparł swoje ustalenia w szczególności na opinii biegłego sądowego K. M. (1).

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Sąd dał również wiarę opinią sporządzoną przez biegłych lekarzy A. T. i I. W. (2), które zostały sporządzone z uwzględnieniem aktualnej wiedzy i nie budzą wątpliwości co do faktów w niej opisanych.

1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla

ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	wyjaśnienia oskarżonych	j.w		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	A. P. (1)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Do przyjęcia odpowiedzialności określonej w art. 155 kk dochodzi tylko w sytuacji, gdy śmierć człowieka jest niezamierzonym następstwem działania sprawcy w rozumieniu art. 9 § 2 kk, polegającym na niezachowaniu obowiązku ostrożności wówczas, gdy na podstawie i w warunkach				

normalnej zdolności przewidywania oraz ogólnego obowiązku dbałości o życie ludzkie lub przewidywania skutków własnych działań, można wymagać od człowieka, aby nie dopuścił do nastąpienia przestępczego skutku. Stronę podmiotową tego przestępstwa charakteryzuje zatem nieumyślność, a więc sprawca nie chce, a nawet nie godzi się na spowodowanie śmierci człowieka, chociaż taką możliwość przewiduje lub może ją przewidzieć. Przy czym sprawca może również zmierzać swoim działaniem do osiągnięcia skutku, co prawda zabronionego prawem, ale innego niż śmierć człowieka: naruszenie nietykalności cielesnej, spowodowanie uszkodzeń ciała, narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia (por. Komentarz do art. 155 kk, M. Mozgawa [w:] Kodeks karny. Komentarz, M. Budyn – Kulik, P.

Kozłowska - Kalisz,
M. Kulik, pod red.
M. Mozgawa, Lex
2019r.). Znamiona
nieumyślnego
spowodowania
śmierci mogą być
zrealizowane
zarówno w formie
działania, jak i
zaniechania. Przepis
art. 155 kk chroni
życie ludzkie przed
zachowaniami, które
mogą doprowadzić
do jego utraty w
wyniku
nieostrożnego
zachowania
sprawcy, czy w
wyniku braku
zachowania
należytej
staranności. Stroną
przedmiotową
przestępstwa jest
spowodowanie
śmierci drugiego
człowieka, który to
skutek może właśnie
być wynikiem
zaniechania
sprawcy. Dla bytu
tego przestępstwa
również warunkiem
koniecznym jest
ustalenie związku
przyczynowego
między
zachowaniem
sprawcy a skutkiem
śmiertelnym o takim
charakterze (por.
wyrok SN z
12.7.1973r., V KRN
181/73, Legalis nr
17247). Sprawcą
występku
nieumyślnego
spowodowania

śmierci
popelnionego w
formie działania
może być każdy,
kto spełnia ogólne
warunki
odpowiedzialności
karnej. W tym
zakresie czyn ten
stanowi
przestępstwo
powszechnie.

W myśl art.
160 § 1 kk
odpowiedzialności
karnej podlega ten,
kto naraża człowieka
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utrąty życia lub
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu podlega
on karze
pozbawienia
wolności do 3 lat.
Przepis art. 160 §
1 k.k. przewiduje
odpowiedzialność
karną za takie
działanie lub
zaniechanie, które
wywołuje realny stan
takiego zagrożenia.
Występek ten ma
umyślny charakter,
co oznacza, że
sprawca odpowiada,
gdy ma zamiar
wywołania stanu
zagrożenia albo
przewidując
możliwość jego
wywołania, godzi
się na to. Jak
słusznie podnosi
się w doktrynie
przestępstwo
skutkowe, dokonane
jest z chwilą

wywołania stanu bezpośredniego niebezpieczeństwa dla człowieka utraty życia lub spowodowania ciężkiego uszczerbku na jego zdrowiu. Osobną kwestią jest to, gdy w wyniku tego dochodzi do skutków dalej idących, a zatem śmierci, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, albo też naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego dłużej lub krócej niż 7 dni i gdy te dalej idące następstwa objęte są akceptacją sprawy.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego				

umorzenia postępowania				
#	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#	1.7. Uniewinnienie	2.	M. K. (1)	
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia				
Do przyjęcia odpowiedzialności określonej w art. 155 kk dochodzi tylko w sytuacji, gdy śmierć człowieka jest niezamierzonym następstwem działania sprawcy w rozumieniu art. 9 § 2 kk, polegającym na niezachowaniu obowiązku ostrożności wówczas, gdy na podstawie i w warunkach normalnej zdolności przewidywania oraz ogólnego obowiązku dbałości o życie ludzkie lub przewidywania skutków własnych				

działań, można
wymagać od
człowieka, aby nie
dopuścił do
nastąpienia
przestępczego
skutku. Stronę
podmiotową tego
przestępstwa
charakteryzuje
zatem
nieumyślność, a więc
sprawca nie chce, a
nawet nie godzi się
na spowodowanie
śmierci człowieka,
choć taką
możliwość
przewiduje lub może
ją przewidzieć. Przy
czym sprawca może
również zmierzać
swoim działaniem
do osiągnięcia
skutku, co prawda
zabronionego
prawem, ale innego
niż śmierć
człowieka:
naruszenie
nietykalności
cielesnej,
spowodowanie
uszkodzeń ciała,
narażenie człowieka
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utrąty życia (por.
Komentarz do art.
155 kk, M. Mozgawa
[w:] Kodeks karny.
Komentarz, M.
Budyn – Kulik, P.
Kozłowska - Kalisz,
M. Kulik, pod red.
M. Mozgawa, Lex
2019r.). Znamiona
nieumyślnego
spowodowania
śmierci mogą być

zrealizowane zarówno w formie działania, jak i zaniechania. Przepis art. 155 kk chroni życie ludzkie przed zachowaniami, które mogą doprowadzić do jego utraty w wyniku nieostrożnego zachowania sprawcy, czy w wyniku braku zachowania należytej staranności. Stroną przedmiotową przestępstwa jest spowodowanie śmierci drugiego człowieka, który to skutek może właśnie być wynikiem zaniechania sprawcy. Dla bytu tego przestępstwa również warunkiem koniecznym jest ustalenie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a skutkiem śmiertelnym o takim charakterze (por. wyrok SN z 12.7.1973r., V KRN 181/73, Legalis nr 17247). Sprawcą występku nieumyślnego spowodowania śmierci popełnionego w formie działania może być każdy, kto spełnia ogólne warunki odpowiedzialności

karnej. W tym zakresie czyn ten stanowi przestępstwo powszechne.

W myśl art. 160 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu podlega on karze pozbawienia wolności do 3 lat. Przepis art. 160 § 1 k.k. przewiduje odpowiedzialność karną za takie działanie lub zaniechanie, które wywołuje realny stan takiego zagrożenia. Występek ten ma umyślny charakter, co oznacza, że sprawca odpowiada, gdy ma zamiar wywołania stanu zagrożenia albo przewidując możliwość jego wywołania, godzi się na to. Jak słusznie podnosi się w doktrynie przestępstwo skutkowe, dokonane jest z chwilą wywołania stanu bezpośredniego niebezpieczeństwa dla człowieka utraty życia lub spowodowania ciężkiego uszczerbku

na jego zdrowiu. Osobną kwestią jest to, gdy w wyniku tego dochodzi do skutków dalej idących, a zatem śmierci, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, albo też naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego dłużej lub krócej niż 7 dni i gdy te dalej idące następstwa objęte są akceptacją sprawcy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane odpowiedzialności karnej podlega ta osoba, która nie spełnia, określonego w art. 61 obowiązku właściciela lub zarządcy przy utrzymywaniu obiektu, obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należyтым stanie technicznym, użytkuje obiekt w sposób niezgodny z przepisami lub nie zapewnia bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego.

Podlega ona grzywnie nie mniejszej niż 100 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo

pozbawienia
wolności do roku.
Art. 91a ustawy
- w zakresie
obejmującym zwrot
„użytkuje obiekt w
sposób niezgodny z
przepisami” – został
uznany za niezgodny
z Konstytucją RP
wyrokiem
Trybunału
Konstytucyjnego z
dnia 9 lutego 2021
r. (sygn. akt P 15/17)
i z dniem 12 lutego
2021 r. utracił moc w
tym zakresie (Dz. U.
z 2021 r. poz. 282).
W myśl przepisu art.
61 wyżej cytowanej
ustawy właściciel
lub zarządca obiektu
budowlanego jest
obowiązany: 1)
utrzymywać i
użytkować obiekt
zgodnie z zasadami,
o których mowa w
art. 5 wymogi wobec
obiekту
budowlanego i
urządzeń
budowlanych ust. 2;
2) zapewnić,
dochowując
należytej
staranności,
bezpieczne
użytkowanie obiektu
w razie wystąpienia
czynników
zewnętrznych
odziaływujących na
obiekt, związanych z
działaniem
człowieka lub sił
natury, takich jak:
wyładowania
atmosferyczne,

wstrząsy sejsmiczne,
silne wiatry,
intensywne opady
atmosferyczne,
osuwiska ziemi,
zjawiska lodowe na
rzekach i morzu
oraz jeziorach i
zbiornikach
wodnych, pożary lub
powodzie, w wyniku
których następuje
uszkodzenie obiektu
budowlanego lub
bezpośrednie
zagrożenie takim
uszkodzeniem,
mogące
spowodować
zagrożenie życia
lub zdrowia ludzi,
bezpieczeństwa
mienia lub
środowiska. Zgodnie
natomiast z
przepisem art. 70
właściciel, zarządca
lub użytkownik
obiektu
budowlanego, na
których spoczywają
obowiązki w zakresie
napraw, określone w
przepisach
odrębnych bądź
umowach, są
obowiązani w czasie
lub bezpośrednio
po przeprowadzonej
kontroli, o której
mowa w art. 62
ust. 1 pkt 1-4a,
usunąć stwierdzone
uszkodzenia oraz
uzupełnić braki,
które mogłyby
spowodować
zagrożenie życia
lub zdrowia ludzi,
bezpieczeństwa

mienia bądź środowiska, a w szczególności katastrofę budowlaną, pożar, wybuch, porażenie prądem elektrycznym albo zatrucie gazem. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powinien być potwierdzony w protokole z kontroli obiektu budowlanego. Osoba dokonująca kontroli jest obowiązana bezzwłocznie przesłać kopię tego protokołu do organu nadzoru budowlanego. Organ nadzoru budowlanego, po otrzymaniu kopii protokołu, przeprowadza bezzwłocznie kontrolę obiektu budowlanego w celu potwierdzenia usunięcia stwierdzonych uszkodzeń oraz uzupełnienia braków, o których mowa w ust. 1.

Jeśli chodzi o oskarżonego M. K. (1) sąd doszedł do przekonania, że na podstawie zebranego materiału dowodowego (w tym opinii biegłych sądowych i dokumentów prywatnych) i

dokonując analizy przepisów prawa brak jest podstaw by uznać, iż dopuścił się czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia tj. czynu z art. 155 kk i art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane w stosunku do A. C. oraz czynu z art. 160 § 1 kk i art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane w stosunku do K. C..

Podmiotowym warunkiem odpowiedzialności karnej jest wina indywidualna, przypisana osobie fizycznej w trybie określonym przez prawo karne (zasada nullum crimen sine culpa). Natomiast przedmiotowym warunkiem tej odpowiedzialności jest popełnienie czynu zabronionego pod groźbą kary. Prawo karne bowiem nie karze za cechy osobowości czy tryb życia (niebezpieczeństwo sprawcy) ani też za myśli lub intencje, choćby zbrodnicze, dopóki nie zostaną "uzewnętrznione" w popełnionym czynie (zasada cogitationis

poenam nemo patitur).

W przedmiotowej sprawie nie istnieją jednoznaczne dowody zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie, które mogą świadczyć o tym, że to oskarżony M. K. (1) nie dopełnił swoich obowiązków, które doprowadziły do śmierci A. C. i zatrucia tlenkiem gazu K. C..

Zauważyć w tym miejscu należy, że Prokurator stawiając zarzuty obu oskarżonym oparł się w głównej mierze na opinii biegłego J. S. (2). Sam w uzasadnieniu aktu oskarżenia wskazał, że dla właściwej oceny zdarzenia istotną rolę odgrywa opinia biegłego J. S.. Na jej podstawie dokonano w sprawie wszystkich ustaleń i to opinia stała się podstawą postawionych zarzutów. Sąd dokonał oceny tejże opinii poprzez analizę złożonych do akt opinii prywatnych. Doszedł do przekonania, iż sam zleci wykonanie kolejnej przez opinii biegłego sądowego mgr inż. K. M.

(3) - z zakresu instalacji gazowych oraz przewodów kominowych wentylacji oraz spalin. Analizując treść przepisów prawa, które nakładają pewne obowiązki na właścicieli budynków (zarządców) oraz treść wykonanej z zlecenie sądu opinii oraz innych dowodów w niniejszej sprawie sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw by uznać, że oskarżony M. K. (1) dopuścił się obu zarzucanych mu czynów. Żaden z wyżej zacytowanych przepisów, ani inne przepisy dotyczące prawa budowlanego nie nakładają na właściciela budynku (zarządcę) obowiązku weryfikowania protokołów z kontroli poszczególnych fachowców pod względem prawidłowości wykonania tych kontroli. Właściciel ma obowiązek usunąć stwierdzone uszkodzenia po przeprowadzonej kontroli, ale te które znajdują się w danym protokole pokontrolnym. Jeśli

oskarżony A. P. (1) (kominiarz) nie wskazał żadnych uchybień i zaleceń pokontrolnych zarządca nie miał żadnej wiedzy, że są jakieś nieprawidłowości, które powinien usunąć.

Poinformowanie

Spółdzielnie w roku 2015, żeby wywiesić ogłoszenia dla lokatorów, żeby wietrzyli swoje mieszkania nie można utożsamiać z zaleceniami

pokontrolnymi danego fachowca ujętymi w protokole.

Oskarżony M. K. (1) nie otrzymał od danego fachowca żadnych zaleceń pokontrolnych, zatem nie podjął żadnych działań w danym zakresie.

Zauważyć należy, iż zostały takie działania podjęte dopiero po wypadku, kiedy to na skutek podjętych kolejnych kontroli Spółdzielnia z własnej inicjatywy zamontowała w oknach mieszkania K. C. nawiewniki.

Gdyby takie zalecanie kominiarz A. P. (1) wydał po kontroli okresowej w marcu 2016r. możliwe, że w ogóle do zdarzenia by

nie doszło. Winny zatem tej sytuacji w ocenie sądu jest jedynie oskarżony A. P. (1). Jeśli chodzi o zarzut dopuszczenia do eksploatacji i zaniechania sprawdzenia pomieszczenia w zakresie wymaganej kubatury pomieszczeń, w których zainstalowano odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K., pomimo że pomieszczenie te nie spełniło minimalnych wymogów kubatury należy zauważyć, że oskarżyciel nie wskazał w uzasadnieniu aktu oskarżenia jaki przepis w tym zakresie został naruszony przez M. K. (1). Swój zarzut oparł wyłącznie na opinii J. S. (2), a w tym zakresie drugi z biegłych K. M. (3) wyraźnie wskazał, że brak jest podstaw by uznać, iż na oskarżonym ciążył w tym zakresie jakiś obowiązek. W latach 60-tych budynek został oddany do użytkowania i odpowiedni organ budowlanego

dopuszczył do tego, że w pomieszczeniu łazienki mieszkania nr (...), które to pomieszczenie nie spełniało już wtedy wymaganej kubatury

dopuszczono do zamontowania i użytkowania piecyka gazowego. W tym zakresie oskarżony M. K. (1) nie miał żadnych możliwości ingerencji.

Podkreślić również należy, iż zdaniem biegłego zaniżona kubatura łazienki nie oznaczała jednak, iż mogła mieć wpływ na przebieg zdarzenia. Większa kubatura dawała wprawdzie większy zapas powietrza potrzebnego do spalania, niemniej jednak – jak wskazał biegły K. M. – istnieje duża wątpliwość, czy kubatura ta miała decydujący wpływ na zdarzenie. Nie ma jedynie żadnej wątpliwości co do ścisłej zależności przyczynowo skutkowej, jaka zachodziła w lokalu uszkodzonych pomiędzy szczelną stolarką okienną, pozbawioną stałych urządzeń nawiewnych, a brakiem możliwości

<p>uzyskania bezpiecznych, stałych ciągów kominowych przy oknach domkniętych.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe sąd doszedł do przekonania, że brak jest podstaw przypisania winy oskarżonemu M. K. (1) w zakresie popełnienia czynu z art. 155 kk i art. 91a Prawa Budowlanego, czy z art. 160 §1 kk i art. 91a Prawa budowlanego, dlatego w pkt. 1 wyroku uniewinnił go od zarzucanych mu czynów.</p>				
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>				
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>A. P. (1)</p>	<p>pkt. 2-4</p>		<p>Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na przyjęcie w sposób nie budzący wątpliwości, że</p>	

oskarżony A. P. (1) swym zachowaniem wyczerpał ustawowe dyspozycje art. 155 k.k. oraz art. 160 § 1 kk. Niemniej jednak dzielając w pełni wnioski płynące z opinii biegłego mgr inż. K. M. (1) sąd zmienił opisy czynów przypisanych temu oskarżonemu uznając, że w dniu 27 stycznia 2017r. w K. spowodował nieumyślnie śmierć A. C., w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K. w wyniku nieprawidłowo wykonywanych pomiarów działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był brak przepływu powietrza przy wylocie do przewodu spalinowego i przy

wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla, a tym samym wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 155 kk. Ponadto w tym samym miejscu i czasie naraził K. C. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w ten sposób, że jako wykonujący na zlecenie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. kontrolę przewodów wentylacyjnych i spalinowych dopuścił do eksploatacji odbiornik gazowy w postaci gazowego grzejnika wody przepływowej w mieszkaniu przy ul. (...) w K. w wyniku nieprawidłowo wykonywanych pomiarów działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji wywiewnej, tak iż dopuścił do użytkowania pomieszczenie łazienki gdzie był

brak przepływu powietrza przy wlocie do przewodu spalinowego i przy wlocie do kanału wentylacyjnego w łazience oraz przy wlocie do kanału wentylacyjnego w kuchni, w następstwie czego K. C. uległa zatruciu tlenkiem węgla, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 160 § 1 kk. Dokonując zmiany opisu czynów sąd doszedł bowiem do przekonania (podzielając opinię biegłego K. M. w tym zakresie), że istniejąca powierzchnia czynna wentylacji nawiewnej w drzwiach do łazienki spełniała wymagania określone przepisami. Z pełnym przekonaniem sąd uznał jednak (opierając się z opiniami dwóch biegłych sądowych: J. S. (2) i K. M. (3)), że jako osoba uprawniona i odpowiedzialna za dokonywanie takich badań w sposób nieprawidłowy wykonał pomiary działania wentylacji nawiewnej a także wentylacji

wywiewnej w
mieszkaniu nr (...).
Oskarżony jako
doświadczony
kominiarz powinien
wiedzieć, że
pomiarów takich
dokonuje się przy
zamkniętych
oknach. Fakt, że
był w sposób
błędny szkolony w
tym zakresie nie
usprawiedliwia go z
w żaden sposób.
Przez wiele lat
wykonywał swój
zawód i powinien
mieć pełną wiedzę
w tym zakresie
i z uwagi na
zmieniające się
budownictwo (w tym
min. doszczelnianie
mieszkań) winien
swoją wiedzę
poszerzać i
weryfikować swoją
pracę tj. czy nadal
wykonuje wszystko w
sposób prawidłowy.
Oskarżony pomimo
opinii dwóch
biegłych sądowych
nie wykazał podczas
procesu żadnych
przemyśleń w tym
zakresie. Przed
zdarzeniem,
doskonale zdawał
sobie sprawę z
zagrożeń jakie są
związane z
hermetycznie
zamkniętym
mieszkaniem. Sam w
roku 2015 poprosił
Spółdzielnię, aby
w tym zakresie
rozwiesiła ulotki

w budynkach i poinformowała lokatorów o konieczności wietrzenia mieszkań i zagrożeniach dla ich zdrowia i życia w sytuacji braku prawidłowych przepływów powietrza w ich mieszkaniach. Sam jednak nie uczynił żadnych kroków, które mogłyby zapobiec tragedii. A przecież do tego doszło w dniu 27 stycznia 2017r., kiedy to A. C. uległ śmiertelnemu zatruciu tlenkiem węgla. Oskarżony A. P. (1) powinien podczas kontroli w marcu 2016r. wykonać w sposób prawidłowy pomiary i gdyby je zrobił przy zamkniętych oknach, i wykazałyby zerowy przepływ powietrza winien zawrzeć to w protokole pokontrolnym i zobligować Spółdzielnię do podjęcia działań w zakresie zamontowania nawiewników w oknach. Wynik przeprowadzonych pomiarów od razu po zdarzeniu nie pozostawia (zdaniem biegłych) żadnych wątpliwości co do ścisłej

zależności przyczynowo skutkowej, jaka zachodziła w lokalu uszkodzonych – pomiędzy szczelną stolarką okienną, pozbawioną stałych urządzeń nawiewnych, a brakiem możliwości uzyskania bezpiecznych, stałych ciągów kominowych przy oknach domkniętych. Zdaniem biegłego kamieniarz A. P. (1) po uzyskaniu takich wyników przed zdarzeniem w badaniu okresowym winien zawrzeć tą informację w protokole pokontrolnym, ponieważ w tym protokole oczekuje się jednoznacznego przekazu czy w mieszkaniu spodziewać należy się zagrożeń, czy też nie – co pozwoliłoby na skuteczne działanie zarządcy budynku oraz organu nadzoru budowlanego. Biegły podkreślił, że od obowiązku posługiwania się uznanymi w środowisku zawodowym procedurami nie zwalania kominiarza to, iż obecnie nie została opracowana

stosowna norma lub przepis opisujący procedury przeprowadzania okresowych kontroli przewodów kominowych, czym swoje zachowanie próbował usprawiedliwić oskarżony A. P. (1), który nie wyjaśniał w oparciu o jaką wiedzę oceniał zagrożenia w kontrolowanych mieszkaniach. Biegły podał przy tym, że doświadczony kominarz powinien wiedzieć, że pozbawione urządzeń nawiewnych okna nie gwarantują odpowiednich strumieni powietrza wentylacyjnego, tym bardziej, że nie ma żadnej gwarancji iż okna te zapewnią odpowiednie ciągi kominowe. Zdaniem biegłego nie do lokatora czy zarządcy (do osób nie posiadających wiedzy specjalistycznej) należy zatem powinna ocena skuteczności doprowadzenia stałego strumienia powietrza, a zatem także ocena poprawnych ciągów kominowych, a do kontrolujących.

Proponowany przez P. I. Kominiarskiej uchył czy też rozszczelnienie okna utożsamiać należy z przewietrzaniem mieszkania, co nie może gwarantować bezpieczeństwa.

Podkreślił przy tym, że od położenia klamki nie może zależeć czyjeś życie.

Z tymi stwierdzeniami w pełnym zakresie zgadza się sąd, dlatego uznał, że wina oskarżonego nie budzi w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Sąd doszedł zatem do przekonania, że to oskarżony A. P. (1), który był odpowiedzialny za wykonywanie okresowych badań kominów wentylacyjnych i spalinowego min. w mieszkaniu nr (...) w budynku przy ul. (...) w sposób nieprawidłowy dokonał pomiaru tych ciągów. Będąc przekonany, że pomiarów dokonuje w prawidłowy sposób podpisał protokół z przeprowadzonej kontroli nie mając żadnych zastrzeżeń co do prawidłowych przepływów powietrza. Ten

protokół został przyjęty przez M. K. (1) i ten nie mając żadnych informacji od fachowca – kominiarza, że występują pewne nieprawidłowości w tych ciągach i należałoby podjąć działania zmierzające do ich usunięcia przyjął protokół i uznał, że wszystko jest w porządku.

Jednocześnie zauważyć należy, iż oskarżony A. P. (1) wskazuje sam na fakt, że przy szczelnie zamkniętym mieszkaniu nie było ciągów w przewodach zarówno wentylacyjnym, jak i spalinowym.

Jednocześnie kominiarz ten nie widział w tym nic dziwnego wskazując, że jest to bardzo normalne bo obecnie są zbyt szczelne mieszkania i lokatorzy powinni rozszczelnić sobie okna w celu zapewnienia sobie prawidłowych ciągów. Uznał zatem, że wystarczające są ogłoszenia na klatkach schodowych informujące lokatorów o

konieczności wietrzenia mieszkań i rozszczelniania okien. Mimo tego, że okna zamontowane w mieszkaniu K. C. nie posiadały nawiewników nie widział potrzeby poinformowania Spółdzielni o konieczności zamontowania takich nawiewników. A. P. (1) uznał zatem, że to lokatorzy winni zadbać o prawidłowy przepływ powietrza w swoich mieszkaniach. Pytanie zatem brzmi: w jakim celu dokonywał kontroli okresowych tych mieszkań, jeśli według niego to lokatorzy winni dbać o prawidłowe przyipywy powietrza w swoich mieszkaniach. Zakładając, że w mieszkaniach tych mieszkają różni lokatorzy, w tym i niepełnosprawni fizycznie i umysłowo, kominiarz A. P. (1) stał na stanowisku, że powinni oni przeczytać ogłoszenia umieszczone na tablicy ogłoszeniowej o konieczności wietrzenia mieszkań i rozszczelniania

okien, żeby uniknąć zatrucia tlenkiem węgla, a nawet śmierci. Trudno jest zgodzić się z taką postawą oskarżonego, który jest mistrzem kominiarstwa i powinien czuwać nad bezpieczeństwem lokatorów w zakresie swojej profesji, tym bardziej, że był to tego zobowiązany i sam podjął się takiego działania podpisując umowę ze Spółdzielnią. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę na pewną dygresję biegłego M. zwracającego uwagę na fakt, że kominiarze w sposób błędny uczeni są wykonywania swojej pracy. Niemniej jednak istnieją przepisy, istnieją normy, które obowiązują i wykonując dany zawód osoba odpowiedzialna musi się stosować do danych przepisów. Tłumaczenie, że kiedyś ktoś uczył tą osobę w inny (błędny) sposób dokonywania pomiarów nie oznacza, że wykonując ten zawód nie musi stosować się do obowiązujących

przepisów i nie powinien pogłębiać swojej wiedzy i umiejętności w tym zakresie.

Biorąc po uwagę powyższe rozważania sąd doszedł do przekonania, że nie budzi wątpliwości sądu okoliczność, iż oskarżony A. P. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 155 kk i z art. 160 § 1 kk.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu A. P. (1) winy, gdyż niewątpliwie zaistniał w przedmiotowej sprawie związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem oskarżonego i skutkami jego zaniechań. W czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Zarzucany oskarżonemu czyn były przez niego

zawiniony, brak
bowiem
jakichkolwiek
okoliczności
wyłączających
bezprawność bądź
winę. Oskarżony w
chwili dokonania
czynu rozumiała
jego znaczenie i mógł
pokierować swoim
postępowaniem.

Uznając winę A.
P. (1) sąd stanął
przed dylematem
określenia kary
za przypisane mu
przestępstwo.
Swobodę orzekania
w zakresie wysokości
kary sąd zgodnie z
przepisami
podporządkował
dyrektywom
określonym w art. 53
i następnym kodeksu
karnego.

Oceniając stopień
społecznej
szkodliwości
czynów, sąd miał
na uwadze zarówno
okoliczności o
charakterze
przedmiotowym, jak
i podmiotowym.
Biorąc pod uwagę
powyższe oraz
następstwa
zaistniałego
wypadku, stopień
społecznej
szkodliwości czynu
należało ocenić jako
znaczny. Oceniając
stopień społecznej
szkodliwości czynu
jako znaczny

należało uwzględnić charakter naruszonego dobra, rodzaj i wagę naruszonych zasad oraz sposób i okoliczności popełnienia czynu. Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował rodzaj ujemnych następstw wywołanych zachowaniem oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego, jak również fakt, że to właściciel mieszkania K. C. zakupując nowe okna bez nawiewników doprowadziła do hermetyzacji swojego mieszkania co skutkowało, brakiem dopływu powietrza wewnętrznego do mieszkania i urządzeń gazowych, a stan taki stanowił zagrożenie bezpieczeństwa przy użytkowaniu urządzeń gazowych. Istotnym też jest, że K. C. dokonała wymiany gazowego grzejnika wody o mocy większej niż 1,8 kW bez zgody właściciel budynku - spółdzielni. Jednakże oskarżony

A. P. (1) wykonując prawidłowe pomiary powinien zauważyć ten fakt i zgłosić to spółdzielni nakazując podjęcie działań zmierzających do zapewnienia prawidłowego dopływu powietrza. Zauważyć należy iż po wypadku spółdzielnia podjęła działania w zakresie zamontowania nawiewników w oknach w poszczególnych mieszkaniach na koszt Spółdzielni co doprowadziło do zapewnienia bezpieczeństwa lokatorów w sytuacji użytkowania odbiorników gazowych.

Mając powyższe na uwadze, sąd kierując się określonymi w art. 53 § 1 k.k. dyrektywami wymiaru kary, zagrożeniem wynikającym z art. 155 kk (kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat) oraz biorąc pod uwagę wnioski końcowe stron wymierzył oskarżonemu za I czyn przy zastosowaniu art. 37a kk karę grzywny w wysokości 120

stawek po 30 złotych, za czyn II karę grzywny w wysokości 100 stawek po 30 złotych, a następnie karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 30,- złotych uznając, że wymierzona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Jednocześnie stanowi zasłużoną dolegliwość, jaka spotyka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną dóbr. Sąd uznał, iż kara ta skutecznie uzmysłowi oskarżonemu jego naganność jego postępowania, a jednocześnie wpłynie na ukształtowanie w świadomości oskarżonego należytego szacunku dla chronionych prawem dóbr innych osób oraz będzie stanowiła bodziec do zmiany jego zachowań w przyszłości tj. do przestrzegania wszelkich przepisów

		<p>związanych z dokonywaniem prawidłowych pomiarów nad którymi jako kominiarz powinien szczególnie czuwać. Przepięstwo, jakiego dopuścił się oskarżony było zdarzeniem epizodycznym, niemniej jednak tragicznym jeśli chodzi o skutki. Reasumując, w ocenie sądu orzeczona w pkt. 3 wyroku kara łączna grzywny wobec oskarżonego A. P. (1) jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego, a jednocześnie będzie spełniała swoje zadanie preferencji szczególnej i ogólnej. Istotnym bowiem jest, żeby inne osoby wykonujące tego typu zawód kominiarza miały świadomość popełnianych przez siebie błędów i że te błędy mogą być tragiczne w skutkach dla innych osób.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
6. inne zagadnienia				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>				
7. KOsztu procesu				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
pkt. 5 i 6	W pkt. 5 wyroku sąd obciążył oskarżonego A. P. (1) częściowymi kosztami postępowania w przedmiotowej sprawie w wysokości 5000,00 zł, które w sumie wyniosły ponad 15.000,00 zł.			

wskazując, iż sama opinia biegłego K. M. została wykonana za kwotę 11.652,00 złotych. Sąd uznał, że oskarżony jest w stanie ponieść takie koszty związane z przeprowadzonym w sprawie procesem. Jednocześnie w pkt. 6 wyroku sąd zwolnił oskarżonego M. K. (1) od ponoszenia wszelkich kosztów sądowych kierując się dyrektywą płynącą z przepisu art. 632 pkt. 2 kpk.

1Podpis

sędzia Joanna
Urbańska –
Czarnasiak